

dekorativna

glasilo delovne organizacije dekorativna ljubljana

|| 311310

št. 1/XXIII januar 1983

Tovariš Janez Nebec se je poslovil

Dne 17. decembra 1982 smo se zbrali v dvorani nad jedilnico delavci-delegati na seji delavskega sveta delovne organizacije. Na seji se nismo pogovarjali o samoupravnih nalogah ali obravnavali samoupravne sporazume, reševali tekoče probleme in sprejemali sklepe, pač pa je bila to slavnostna seja, prežeta z delovnimi uspehi tov. Nebca in Dekorativne — posameznika in kolektiva, ki sta nerazdružljivo povezana.

Po 22. letih nesebičnega dela v našem delovnem kolektivu je tov. Nebec odšel v pokoj.

Ogromno delovnih ur, delovnih dni, delovnih tednov... delovnih naporov, znanja, izkušenj... Če se ozremo okrog sebe, bomo na vsakem koraku opazili sadove njegovega prispevka. Njegovo delo je neizbrisno vtisnjeno prav v vsako fazo delovnega procesa v Dekorativni, kar lahko ugotavlja vsak delovni član našega kolektiva.

Preveč bi naštevali, če bi hoteli povedati le delček tega, kar je tov. Nebec s svojo nezlomljivo voljo duha in fizičnih naporov doprinesel za dobro naše Dekorativne. Tako so ugotavljali tudi govorniki na slavnostni seji — njegovi dolgoletni tovariši, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, predstavniki našega prostovoljnega industrijskega gasilskega društva in dolgoletni uspešni poslovni partnerji — generalna direktorja Jugodrava in Pazinke.

Predsednik delavskega sveta delovne organizacije, tov. Tomc, se je v imenu samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij zahvalil tov. Nebcu za naše dolgoletno skupno sodelovanje

V imenu vseh delavcev Dekorativne se je generalnemu direktorju, tov. Nebcu, zahvalil tov. Jerman

Tov. Nebec nam je zaželel, da bi s skupnim delom oblikovali take predloge poslovnih odločitev, ki bodo Dekorativno tudi v bodoče — kljub težkim časom — peljale v nadaljnji razvoj, ter se zahvalil vsem za vso pomoč in razumevanje pri razreševanju vsakodnevnih težav

Prisotni smo se s tesnobo v srcih poslavljali od dolgoletnega sodelavca

Za dolgoletno sodelovanje se je tov. Nebcu v imenu poslovnih partnerjev zahvalil vodja predstavništva v Beogradu, tov. Latiновиć.

(Nadaljevanje na 2. strani)

555400648

Generalni direktor Pazinke

S skupnimi močmi in napori, s skupnim sodelovanjem, s skupnim strokovnim izpopolnjevanjem ter s tovariškimi

medsebojnimi odnosi bomo nadaljevali in dopolnjevali njegovo delo.

Janja Hofer

K dnevu kulture

Veliko je družbenih dejavnosti, ki jih ne moremo dobro razumeti, če ne upoštevamo njihove vloge in pomena, ki ga imajo za celotno skupnost. Tudi za področje kulture velja isto.

Tako kot pri nas govorimo o samoupravno združenih delovnih ljudeh in občanih, s čimer mislimo na vse ljudi v naši samoupravni socialistični družbi, to se pravi na tiste, ki delajo pri stroju v materialni proizvodnji, nadalje na tiste, ki kopljejo premog globoko pod zemljo, potem one, ki na poljih pridelujejo hrano, na tiste, ki skrbijo za energijo v elektrarnah, potem pa učitelje in učence ter študente v šolah, fakultetah, nato pa delovne ljudi na vseh drugih področjih, kot so zdravstvo, ljudska obramba in družbena samozaščita itd. — tako za vse delovne ljudi na vseh navedenih področjih in tudi v bivalnih okoljih po krajevnih skupnostih velja, da je kultura s svojimi dejavnostmi in oblikami namenjena njim, to je vsem nam.

V samoupravni socialistični družbi imamo vsi enake pravice in obveznosti. Vsi imamo zagotovljeno pravico do dela, šolstva, do samoupravljanja, do zdravstvenega varstva itd. in v sklopu tega tudi do udejstvovanja oziroma soustvarjanja in uživanja naših dosežkov na področju kulture.

Nikakor ne more biti sprejemljivo, da bi kulturo ločevali za posamezne skupine ljudi glede na njihovo izobrazbo, znanje, prepričanje in podobno. Dobre in napredne kulturne

stvaritve (bodisi, da gre za literarno področje, glasbo, slikarstvo in podobno), so vedno sprejemali in občudovali vsi: od delavca pri stroju z osnovno izobrazbo do univerzitetnega profesorja oziroma znanstvenika.

Pri tem se trdno zavedamo tudi svojih zgodovinskih korenin.

Prav na tej podlagi smo svoj kulturni praznik 8. februar tudi vezali na literarno in narodnobuditeljsko zapuščino Franceta Prešerna in kakor hranimo v muzeju njegovo uro, tako lahko simbolično zatrdimo, da se prerojenje iz naroda hlapcev v narod gospodarjev, v katerem je med prvimi dosegel prodor v svetovno kulturno zakladnico prav naš največji pesnik, trdno nadaljuje, razširja in uveljavlja še naprej.

Razvoj naše kulture v samoupravni socialistični skupnosti se je trdno navezal na naše tradicije iz predvojnega delavskega gibanja, na dosežke vseh drugih naprednih sil iz tedanjega in tudi časovno bolj oddaljenega obdobja. Še prav posebno pa negujemo in upoštevamo svetle dosežke iz narodnoosvobodilne vojne in naše istočasne socialistične revolucije. Kako pravilen je pregovor, da se drevesa v viharju svojih korenin zavedajo, nam še najbolj izpričuje ta štiriletna epopeja slovenskega naroda skupaj z vsemi drugimi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Delovni ljudje in vsi ostali napredni pripadniki slovenskega naroda so se skupaj, od kmeta

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem celotnemu kolektivu za izredno pozornost in darila, katera sem prejel ob slovesu od naše Dekorativne. Ta dan mi bo ostal v trajnem spominu in sploh nimam besed, s katerimi bi izrazil svoja čustva.

Vsem »dekorativcem« želim nadaljnjo uspešno pot, v novem letu 1983 pa želim vsem obilo zdravja, sreče in poslovnih uspehov.

Vaš Janez Nebec

do univerzitetnega profesorja, ne glede na odnos do religije, oprijeli svojih pisateljev, pesnikov, glasbenikov, dramatikov, slikarjev in tako tudi s tem orožjem bili boj na čelu s Komunistično partijo, ki se je pokazala za edino družbeno silo, ki je bila sposobna popeljati slovenski narod izpod stoletnega jarma v dejansko svobodo in dejansko združenje in uveljavitev ideje o zedinjeni Sloveniji v skupnosti narodov in narodnosti nove socialistične Jugoslavije.

Prav neverjetno je, kakšne in kolikšne stvaritve so dosegli naši kulturniki v izredno skromnih materialnih pogojih za časa narodnoosvobodilne vojne. Koliko je bilo mitingov, zanosnih pesmi, literarnih dosežkov in gledaliških uprizoritev največjih svetovnih mojstrov in ljudje so pri tem intenzivno sodelovali ter tudi sami ustvarjali. Prav to intenzivno sodelovanje delavcev na področju kulture z vsemi delovnimi ljudmi, ki naj se pri tem sami neposredno angažirajo v skladu s časovnimi možnostmi, nadaljujemo tudi danes v samoupravni skupnosti. Ta zgodovinska zapuščina nam je še posebej dobrodošla v sedanjih zaostrenih pogojih. Nikakor ni res, da bomo sedaj v kulturnem delovanju trpeli na kvaliteti zaradi pomanjkanja dela sredstev. Vsak izmed nas naj s svojo neposredno aktivnostjo bodisi v tovarnah, v krajevnih skupno-

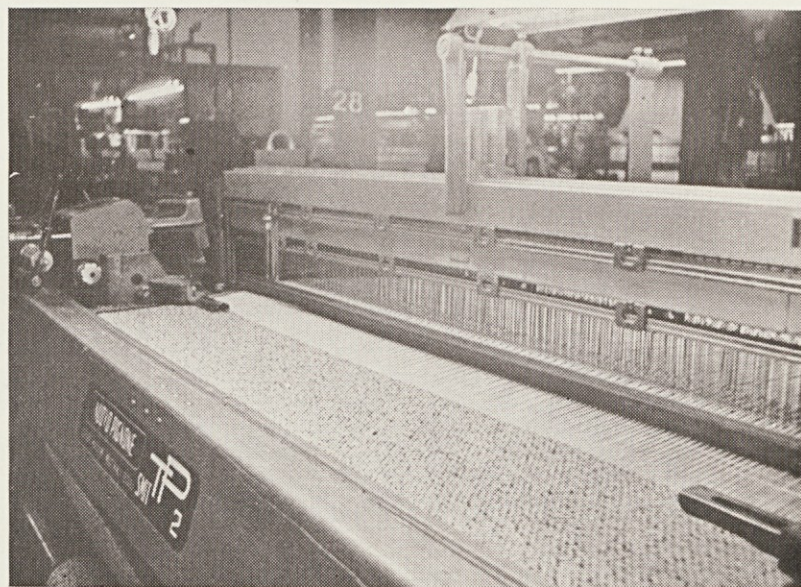
stih ali v šolah svojih otrok ali kje drugje prispeva svoj delež ali kaj svetuje in nobenega dvoma ni, da bomo prav s tem tudi na področju kulture dosegli ključne samoupravne smotre.

Kot samoupravljalci se pa vsekakor zavedamo še ene naše pravice in obveznosti. Gre za to, da vsi skupaj prispevamo sredstva za razvoj kulture in zato nam nikakor ne more biti vseeno, kako se ta sredstva združujejo in uporabljajo v ustreznih samoupravnih interesnih skupnostih, kjer imamo tudi svoje delegate. Le-te je treba vselej opremiti z našimi izvirnimi interesi in potrebami, upoštevajoč pri tem interese drugih in tudi širše razvojne usmeritve samoupravne skupnosti kot celote.

In še nečesa se zavedamo.

Naša kultura ne more živeti sama zase. Konec koncev je namenjena tudi večji produktivnosti in večjim delovnim dosežkom. Ne sicer neposredno, toda vendarle je potrebno, da v svojem samoupravnem delovanju, usklajevanju interesov, razpravah in sprejemanju rešitev ter pri njihovem izvajanju upoštevamo in v praksi izvajamo naše temeljne kulturne vrednote, saj prav samoupravljanje temelji na najbolj poštenih, humanih in torej kulturnih odnosih med ljudmi, kar jih premore dosedanji družbeni razvoj v svetu.

Branimira Tušar

Misli novega generalnega direktorja Petra Koleše

Tovariš Peter Koleša je z novim letom prevzel najodgovornejšo poslovodno dolžnost v naši delovni organizaciji, tj. delo generalnega direktorja. Njegovih osemindvajset let delovnih izkušenj v Dekorativni je zelo bogatih. Začel je delati v tkalnici, v centru za strokovno izobraževanje, dolga leta je bil tehnični direktor, nato direktor TOZD in zadnjih šest let pomočnik generalnega direktorja. Svoje strokovno znanje je tako izpopolnil z delom v neposredni proizvodnji in z vodenjem strokovnih služb.

Bogata je tudi njegova samoupravna in družbenopolitična aktivnost. Že kot mladinec je deloval v mladinski in nato v sindikalni organizaciji. Imel je vrsto funkcij v samoupravnih organih in v Zvezi komunistov. Zelo aktiven je bil tudi izven delovne organizacije v organih občinske skupščine, v temeljni delegaciji krajevne skupnosti in zadnjih pet let član izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Šiška.

Tovariš Koleša se je ljubeznivo odzval mojemu vabilu na razgovor in najprej sem ga vprašal, kakšne so razvojne možnosti Dekorativne v prihodnjih letih. Njegov odgovor je bil zelo konkreten in jedrnat: »V prihodnjih letih bo v Jugoslaviji izredno težka gospodarska situacija, katero bomo tudi mi pomagali reševati s svojimi prizadevanji. Zelo težko bo na področju naložb. Naša delovna organizacija mora poravnati obveznosti iz preteklih let, ko smo izredno modernizirali proizvodnjo. Če nam bo uspelo, bomo poskusili modernizirati nekatere delovne faze. Prav tako bi

radi povečali zmogljivosti predilnice, za kar imamo jasen koncept. Največ novosti na tehnološkem področju pa bo znanih oktobra 1983, ko na sejmu ITME vsi vodilni svetovni proizvajalci tekstilnih strojev predstavljajo svoje novosti.

Zlasti pa bomo morali izkoriščati svoje obstoječe zmogljivosti in se še bolj usmeriti v izvoz na konvertibilno področje ter v združevanje sredstev v reprodukcijski verigi.

Posebno skrb bomo posvetili tudi investicijskemu vzdrževanju, da bomo obstoječe zmogljivosti čim bolje izkoristili.«

Tudi na vprašanje, kakšni bodo glavni delovni problemi v prihodnjem obdobju, je tovariš Koleša odgovoril: »Vsi delamo za en cilj, tj. da proizvedemo čim več metrov kakovostnih tkanin in vsi se moramo prilagoditi, da bo v naši tkalnici čim večji izkoristek. Zato bo naše glavno težišče na nabavi ustreznih surovin in reprodukcijskega materiala, združevanje sredstev, dohodkovni povezanosti v reprodukcijski verigi, na zmanjšanju stroškov ter na dobri organizaciji dela in poslovanja. Pri tem bo potrebno tesno sodelovanje samoupravnih organov, delegacij, družbenopolitičnih organizacij in strokovnih služb, ki bodo morale nositi polno odgovornost za svoje predloge in za njihovo kasnejšo odločitev.

Samoupravni organi, zlasti pa družbenopolitične organizacije in delegacije so v zadnjem obdobju pomembno napredovali v svoji dejavnosti. Vendar bo potrebno še dodatno izobraže-

vanje delegatov in vodstev družbenopolitičnih organizacij, da bodo še bolj usposobljeni za svoje naloge, istočasno pa jim bomo morali nuditi še več strokovne pomoči za učinkovito delovanje.«

Tovariša Kolešo sem na koncu vprašal, kaj želi povedati našim delavcem: »Leto 1982 je bilo zelo težko na gospodarskem področju, napovedi za leto 1983 pa niso nič bolj optimistične. Zato se bomo morali vsi truditi, da bomo tudi v letu 1983 uspešno poslovali in da bodo naši rezultati odraz dela vseh naših delavcev. Zato bo potrebnega mnogo skupnega preudarnega dela.

Zlasti bo težka dobava surovin in reprodukcijskega materiala. Zato se bomo morali boriti zlasti za zagotovitev materiala za nemoteno proizvodnjo ter za prodajo na tujem konvertibilnem tržišču.

Prepričan pa sem, da bomo vsi delavci Dekorativne, moji najožji sodelavci, strokovne službe, samoupravni organi, delegacije in družbenopolitične organizacije storili vse, kar bo v naših močeh, da bomo uspešno delali.«

Tovarišu Koleši sem se zahvalil za razgovor in mu zaželel mnogo uspehov pri vodenju naše delovne organizacije.

Vladimir Kočevar

Izvoz v letu 1983

Vsak dan lahko zasledimo v sredstvih javnega obveščanja, kako pomemben je za celotno naše gospodarstvo izvoz na konvertibilno področje v letu 1983.

Kakšne so možnosti in izgledi Dekorativne, da svoje načrte o povečanju izvoza realizira? V svojih planskih načrtih smo zadali nalogo o prodaji dekorativnih tkanin na konvertibilno področje za 1.100.000 tekočih metrov.

Ponovno lahko opazimo, da bodo naši največji kupci s področja skandinavskih držav, ZR Nemčije in Francije. Razveseljiva je novica, da je ponovno začelo oživljati avstralsko tržišče, kjer smo v preteklem letu izgubili določene kupce, ki smo si jih pridobili v predhodnih obdobjih. Omenjene dežele naj bi bile nosilci našega izvoza v 83. letu.

Vedno je bil začetek v novem letu težak v izvozni dejavnosti in manjšo realizacijo v prvih treh mesecih je bilo praktično nemogoče nadoknaditi. In kakšni so obeti za I. kvartal 1983? Po že pridobljenih naročilih in od pričakovanih naročil, ki so že napovedana, predvidevamo izvoz za 350.000 t. m oz. za ca. \$ 1.200.000. Koliko je to pomembna številka, lahko ugotovimo s primerjavo izvršenega izvoza na konvertibilno področje

v letu 1981 za 171.000 t. m in

v letu 1982 za 124.000 t. m

Vsekakor je od uspešnega starta odvisen potek celoletnega plana, da pa bomo zadane naloge in sprejete obveznosti do naših kupcev v tujini tudi izpolnili, se moramo vključiti vsi, saj je od vsakega posameznika potrebno, da prispeva k realizaciji načrta vsak po svojih močeh.

Mitja Kus

Sejmi v letu 1982

Salon pohištva v Beogradu 1982

pomanjkanja materialov in našega interesa zmanjšanja stroškov na minimum, bolj oteženo. Pri tem smo pazili, da ne bi trpela kvaliteta izvedbe razstavnih prostorov in s tem soliden prikaz naših tkanin. Upam, da smo v primerjavi z lanskim letom uspeli, kolikor se je pač dalo.

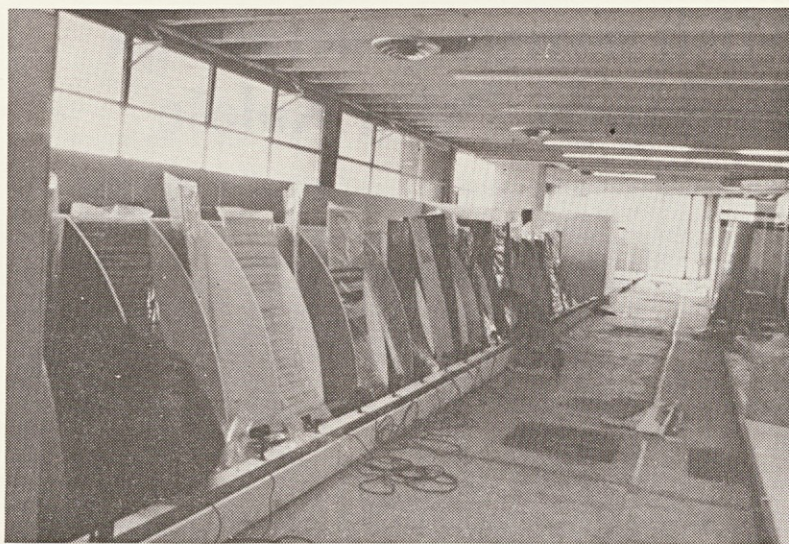
Poskusili smo tudi z drugačnim načinom udeležbe na sejmih, da bi s tem zmanjšali stroške in hkrati povečali zanimanje in reklamo o našem proizvodnem programu. Na sejmih razvrščajo delovne organizacije po skupinah, na primer pohištvene proizvajalce v enem delu dvorane, ostale pa v drugi del dvorane. Tako smo na Zagrebškem pomladanskem sejmu v dogovoru z Novim domom iz Beograda gostovali na delu njihovega razstavnega prostora, med pohištveniki. Rezultat tega je, da so se nam stroški malo zmanjšali.

V prihodnje bomo morali gledati na še večje zmanjšanje stroškov z boljšo kvaliteto predstavitve naše Dekorativne na sejmih.

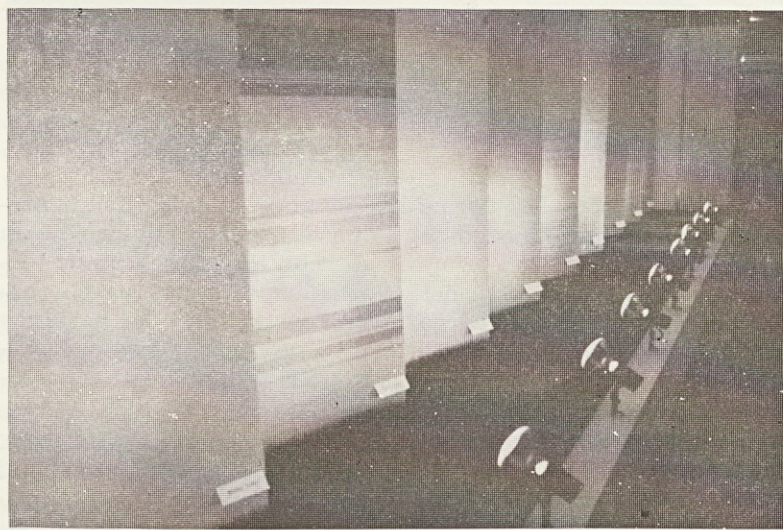
Obenem se zahvaljujem ekipi naših delavcev, ki sodelujejo na prireditvah in izvedbi razstavnih prostorov in upam, da bomo tudi v bodoče uspešno sodelovali. Tihomir Simončič

Za leto 1982 je bilo planiranih sedem sejmov, vendar smo se zaradi letošnje zaostrene gospodarske situacije, udeležili le štirih sejmov, in sicer: od 8. do 22. januarja sejem MODA 82 v Ljubljani, 1. do 5. marca pomladanski sejem MODA 82 v Beogradu, 19. do 25. aprila ZAGREBŠKI POMLADANSKI SEJEM v Zagrebu in 15. do 20. novembra SALON POHIŠTVA v Beogradu.

Same priprave in izdelava razstavnih prostorov ter podiranje le-teh je bilo letos zaradi

Priprave na sejem

Sejem MODA 1982 v Ljubljani

Novosti zakona o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti

Letošnjega oktobra je začel veljati nov zakon o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, ki prinaša na tem področju nekaj novosti. Med bistvene novosti šteje uzakonitev komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki jih ustanovijo delavski sveti in ki vodijo politiko SLO in DSZ v tozdih oziroma v delovni organizaciji.

Novo v zakonu je tudi to, da se praviloma organizira narodna zaščita in civilna zaščita na ravni delovne organizacije, za tiste tozde in DSSS, ki so na skupnem teritoriju oziroma sedežu. Prav tako je nekaj novosti pri nalogah delavskih svetov s področja SLO in DSZ in pri konkretnih nalogah s tega področja za poslovne organe v tozdih in skupnih službah.

V celoti vzeto je novosti v celem zakonu več, vendar pa se vse ne nanašajo na organizacije združenega dela. Mnogo pa je takih, ki so izpeljane iz starega zakona, vendar na novo formulirane.

V skladu z novim zakonom pripravljamo nov pravilnik o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti za našo delovno organizacijo, ki bo šel v javno obravnavo in ki ga moramo sprejeti najkasneje šest mesecev po sprejetju zakona o SLO in DSZ.

Bogo Modic

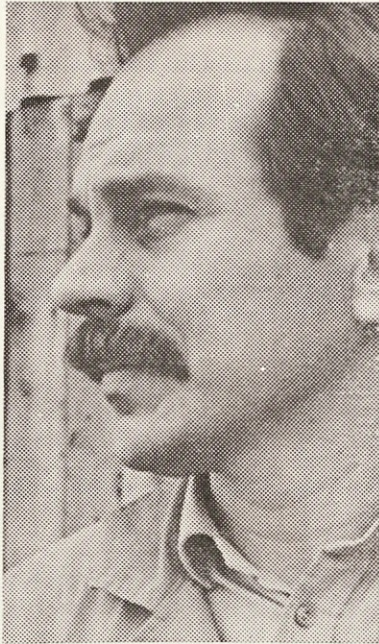

dekorativna

Kako deluje zbor združenega dela pri nas?

To je bilo vprašanje, ki sem ga zastavila vodjem posameznih delegacij v konferencah delegacij za zbor združenega dela. In kaj so mi povedali vodje delegacij?

ANTON TOMC, TOZD Surova tkanina:

»Naša delegacija za zbor združenega dela ne deluje preveč dobro. Delegati, ki so v tem mandatnem obdobju prevzeli to funkcijo, niso dovolj aktivni in se ne zavedajo svojega vpliva na potek odločanja.

Zasedanj konferenca se nas udeležuje le neko konstantno število, pa še mi ne razpravljamo o vprašanjih, ki so večkrat življenjskega pomena. Na seje hodimo nepripravljeni in le dvigujemo roke. Morda bi se morali z delegatom pogovoriti predsedniki sindikata in delavskih svetov in ugotoviti, če so sploh pripravljeni delati in jih v tem primeru nadomestiti z drugimi. Morali bi predvsem razložiti pomen dela v zboru združenega dela in jim morda pokazati, kako to poteka v drugih državah, kjer se šele borijo za to, kar imamo mi že dolga leta. Prav tako bi morali razpravljati o konkretnih gospodarskih situacijah v Jugoslaviji, Sloveniji in Ljubljani. Tako bi dobili bolj jasno sliko o celotnem dogajanju in bi lahko sprožili konkretne akcije.

Zadnje čase se gradiva precej izboljšujejo, od strokovnih služb se zahteva, da podajajo gradiva v skrajšani obliki.

Težko je reči, čemu je pri nas taka nezainteresiranost za delo v ZZD. Možen vzrok je v tem, da je veliko delavcev iz drugih republik in svoj prosti čas porabijo predvsem za obisk domačih. Ali pa je to pehanje za boljšim jutri, za višjim življenjskim standardom, ko marsikdo še išče kakšno drugačno pot do »boljšega življenja« in hkrati pozabi na družbenopolitično delo, ki pa ga je sprejel, ko je podpisal izjavo, da želi delovati na tem področju. Morda pa se ljudje bojijo nastopanja. Pripravijo se, pa včasih ne morejo spregovoriti.

Na žalost pa si le zapiramo oči pred napakami, katere bi lahko z malo več volje skupno odpravili.«

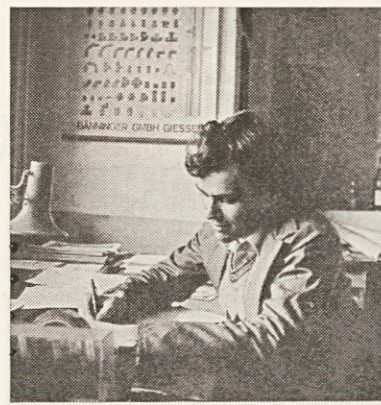
FRANC PESTOTNIK, TOZD Gotova tkanina:

»Na družbenopolitičnem področju do sedaj nisem opravljal zahtevnih funkcij. Pri opravljanju dolžnosti vodje delegacije nam je delovna organizacija pomagala, saj je vodje in predsednike delegacij napotila na večurni seminar, s katerim so nam vsekakor nekoliko olajšali delo. Moram priznati, da pri reševanju težav nisem najbolj tvorno sodeloval, tako da bi težko povedal karkoli novega. Lahko rečem le to, da so že znane težave ob slabi udeležbi, pa tudi osveščenost večine delegatov ni najboljša. Upam, da bo v prihodnje boljše.«

MARJAN PEKLJAJ, TOZD Energetika in vzdrževanje:

»Z uveljavljanjem delegatskega sistema je dana delovnemu človeku možnost, da aktivno sodeluje pri odločitvah in

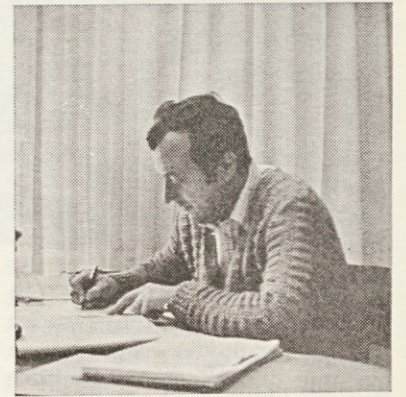
reševanju raznih problemov, pa naj bo v delovni organizaciji ali širši družbeni skupnosti. Vendar pa se delavci, predvsem delegati, ne zavedamo dolžnosti, ki so nam bile zaupane ob izvolitvi v določene organe samoupravljanja, delegacije ali družbenopolitične organizacije. Zdi se mi in se hkrati čudim, da delavci-delegati nimajo velikega interesa, da bi sodelovali pri reševanju problemov (s predlogi in pripombami) v delovni organizaciji in širši družbeni skupnosti (v krajevni skupnosti), saj gre za reševanje stvari, ki so pomembne tako za delovno organizacijo, kot tudi za nas občane.

V bodoče se bom kot delegat trudil, da bom ob podpori naših strokovnih služb in po svojih zmožnostih redno obveščal delavce o delovanju zbora združenega dela. Rad pa bi tudi apeliral na delavce v našem tozdu, da bi bolj resno jemali to funkcijo, ki smo jo jim delavci zaupali.«

FRANC DOBNIKAR, Delovna skupnost skupnih služb:

»Zasedanj se delegati iz DSSS dokaj redno udeležujejo,

pripravijo se tudi na razlago. O stvareh, ki zanimajo delegate, teče včasih živahna razprava, dočim pri ostalih problemih, ki so nam manj poznani, ostanejo brez pripomb. Večinoma se na sejah skupščine obravnavajo problemi posameznih krajevnih skupnosti, vendar so nam te takorekoč nepoznane, tako da bi o tem težko razpravljali. Akti, ki jih sprejemajo delegati zbora združenega dela, bi morali biti pravilno sestavljeni, ker med delegati večinoma ni takšnih strokovnih delavcev, ki bi iskali napake v teh aktih. Delegati

imamo predvsem pripombe na obširne dnevne rede zasedanj skupščine in s tem tudi na obilico gradiv, ki jih je potrebno predelati, obravnavati in o njih razpravljati.

Pričakujemo, da bodo gradiva bolj skromna po obsegu in razumljiveje napisana. Tako bomo tudi mi lažje in uspešneje delali na tem področju.«

Na koncu bi rada izrazila upanje, da bomo v bodoče bolj delovali. Zavedati se moramo dejstva, da bomo le s skupnimi prizadevanji dosegli pozitivne in uspešne rezultate.

Janja Hofer

ZAHVALA

Ob slovesu iz delovne organizacije se vsem skupaj zahvaljujem za prisrčen stisk rok in najlepše želje.

Najlepša hvala za lepo darilo, ki me bo vedno spominjalo na vas.

Želim vam vsem mnogo razumevanja in uspehov ter srečno novo leto 1983!

Ana Mundar

ZAHVALA

Ob odhodu v pokoj se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem ter sindikalni organizaciji za prijazne poslovilne besede ter za lepo darilo.

Obenem želim vsem, da bi še vnaprej uspešno delali, v no-

vem letu 1983 pa obilo osebne sreče in zadovoljstva.

Vera Smrekar

ZAHVALA

Ob odhodu v pokoj se vsem sodelavcem najlepše zahvaljujem za prelepo darilo, ki mi bo v lep spomin na preživeta leta v Dekorativni in na sodelavce.

Najlepše se zahvaljujem tov. Pirkmaier, tov. Jermanu in tov. Gabrijel za prisrčne poslovilne besede, predvsem pa tov. Slavki Starc za vso skrb ob mojem odhodu v pokoj.

Ob tej priložnosti vsem skupaj želim srečno in uspešno novo leto 1983 ter da bi še vnaprej dobro poslovali in se lepo razumeli. Hvala! Francka Kocjan

Priznanje naši sodelavki in delovni organizaciji

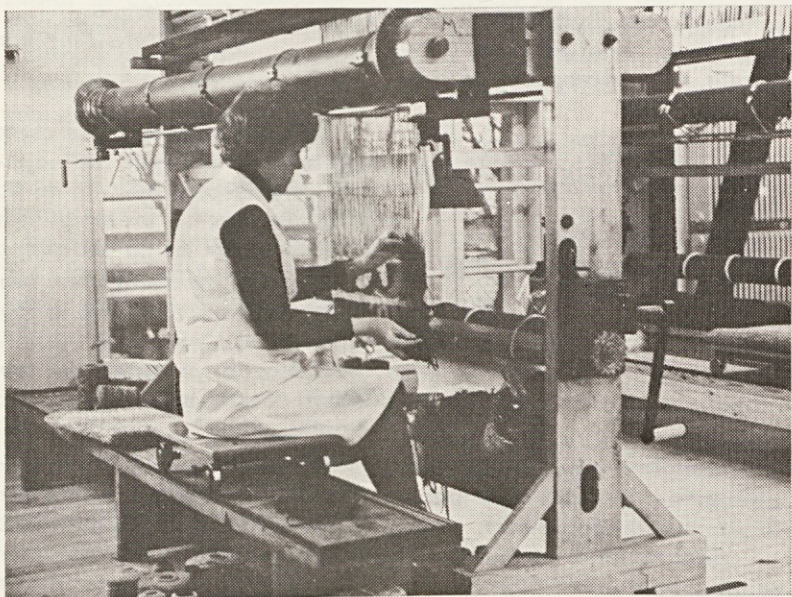
Na razstavi domače in umetne obrti v Slovenj Gradcu je naša delovna organizacija oziroma oddelek ročne tkalnice dobil priznanje za svoje izdelke. Priznanje pa je bilo podeljeno tudi naši sodelavki tov. Metki Sieberer. Ker nam delo ročne tkalnice pomeni danes veliko, smo se odločili, da vam predstavimo vodjo tega oddelka tov. Sieberer.

»Kdaj in na katerem oddelku ste se zaposlili v naši delovni organizaciji?«

»Ko sem končala srednjo šolo za oblikovanje, sem se leta 1963 zaposlila v ročni tkalnici v Dekorativni. Takrat je bila ta še v povojih. Imeli smo dvojne majhne ročne stave. Naš namen je bil, da bi porabili čimveč ostankov materiala, ki je ostal v proizvodnji. Izdelovali smo okrasne blazine, prtičke, manjše preproge in tapiserije. Sčasoma pa je delo v našem oddelku bolj zaživelo. Ker je bilo strankam naše delo všeč, smo začeli dobivati vedno več

in večja naročila. Izdelovati smo začeli razne slikarske tapiserije, med drugimi za hotel v Kranjski gori, Bernardinu, za Petrol, za Titovo rezidenco na Brdu pri Kranju, za Cankarjev dom, za opremo hotela v Alžiru in še bi lahko naštevali.«

Za delo v ročni tkalnici moraš biti precej iznajdljiv, moraš imeti precej smisla pri kombinaciji barv, sploh pa moraš slediti zadnjim modnim utripom. Danes ročna tkalnica ne bi bila to kar je, če teh lastnosti tov. Sieberer ne bi imela. Vzorce za tapiserije riše sama, pač po navdihu. Za slikarske tapiserije pa je potrebno zbrati material v določenih barvah in poskrbeti za strukturo tkanja. Pri tkanju porabljajo različne materiale, večinoma so to ostanki iz proizvodnje, pa tudi nepredeno vlakno in celo predivo, ki se uporablja pri vodovodnih delih. Pravi, da je naročil vedno več. »Ko stranke pri nas naročajo, jim svetujem, kaj in v kakšnih barvah bi bilo to narejeno.

Večkrat prineso s seboj kakšen košček lesa, s katerim imajo opremljeno stanovanje, povedo, kaj že imajo in na podlagi tega se dogovorimo. Tu imamo tudi katalog barv in vzorcev pregrinjaj, preprog. V ročni tkalnici je razstavljenih tudi nekaj večjih tapiserij. Te nam služijo kot nekak prikaz našega znanja in niso namenjene prodaji. Vsi naši izdelki so unikatni in so že zaradi tega zelo cenjeni na trgu. Cena ene velike slikarske tapiserije pa se giblje med 30 in 50 starih milijonov dinarjev.«

»Se morda kdaj zgodi, da vam kakšna tapiserija ni všeč potem, ko je že narejena?«

»Gotovo se tudi to zgodi. Delo namreč ni vnaprej programirano, tako vidiš izdelek šele na koncu in ugotoviš, ali je uspel ali ne. Vsekakor pa sem sama do sebe zelo kritična in le tako pravzaprav šele delaš vedno boljše.«

»Kakšni pa so vaši cilji za vnaprej?«

»Vsi skupaj želimo, da bi se ročna tkalnica še bolj razvijala, da bi še več delali in dosegli še večje uspehe.«

»Sodelovali ste na razstavi domače in umetne obrti v Slovenj Gradcu. Kdo tu razstavlja in kaj ste vi razstavili?«

»Na tej razstavi lahko vidiš različne izdelke domače in umetne obrti, in sicer: kovaške, keramične, lončarske, tkalske, svečarske izdelke, suho robo in podobno. Prisotnih je bilo okoli 250 razstavljalcev. V okviru ročne tkalnice smo razstavili pregrinjala, prtičke, okrasne blazine in preproge. Sama pa sem razstavila ženski ročno tkan kostim v naravni — surovi barvi.«

Ob tem uspehu vam vsi skupaj iskreno čestitamo, saj so priznanja za vaše delo pravzaprav priznanje našemu celotnemu delovnemu kolektivu in želimo, da boste s pomočjo vseh delavcev Dekorativne dosegli zastavljene cilje.

Janja Hofer

Odpri smo novo trgovino

Vhod v novo prodajalno

Pred mesecem dni smo odprli novo industrijsko prodajalno. Zanimalo nas je, kako so jo sprejeli kupci in kako se sedaj počutijo delavci v njej. O tem mi je tov. Bernarda Vidrih, poslovodja prodajalne, povedala:

»Lahko bi rekla, da je po številu kupcev večji obisk kot prej in s tem imamo tudi več prometa. Gotovo je vzrok temu zanimanje za novo trgovino, čemur pa je prispevala tudi reklama na radiu in televiziji. Trgovina je sedaj tudi na boljši lokaciji: bolj je opazna s ceste, pa tudi pristop je manj kom-

pliciran kot prej. Trgovina sama deluje privlačno, je lepa in kupci so zadovoljni ter se dobro počutijo v njej. Je tudi edina industrijska specializirana trgovina s tapetniškim blagom in ročno tkanimi unikatni v Sloveniji, zato prihajajo kupci iz cele Slovenije pa tudi iz drugih republik. Ena bistvenih pridobitev je tudi galerija, na kateri imajo svoj stalen prostor ročno tkani unikatni. Ker je to sedaj ločeno, pridejo bolj do izraza in s tem pridobijo na umetniški vrednosti. Tudi delavci se v njej dobro počutimo, vzdušje

Poslavlajo se naši dolgoletni sodelavci

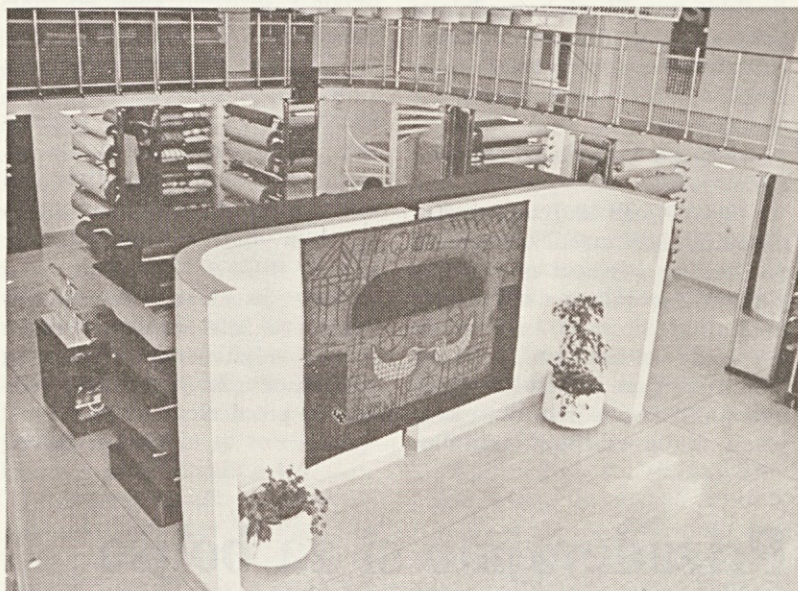
NADA DREMPETIČ

Tov. Drempečićevo smo v našem glasilu pred nedavnim predstavili kot našo dolgoletno sodelavko. Takrat o njeni upokojitvi še ni bilo govora. Še enkrat naj povem, da se je v Dekorativni zaposlila 9. januarja 1948, da je delala najprej v pripravljalnici, nato še v tkalnici. Zdaj pa dela na delovnem mestu disponerja v pripravljalnici.

Prijazna sogovornica mi je povedala, da o mladih misli vse najboljše, le to jo moti, da so premalo družabni. Premalo se zavzemajo za kulturo slovenskega naroda.

»S čim se boste ukvarjali po upokojitvi?«

»Nekaj časa bom prav gotovo pogrešala tovarno in svoje delovno mesto. Da bi mi čas hitreje mineval, bom skušala naplesti še kakšen topel pulo-

Pogled na prodajalno z galerije

Kupci so zadovoljni

je normalno. Vsak začetek je težak, tudi naš ni bil najlažji, sčasoma pa smo se privadili. Sedaj se ob delu pojavljajo nekatere pomanjkljivosti kot na primer to, da bi potrebovali nekaj reklamnih tabel ob Celovski cesti in Industrijski cesti. Te in nekatere ostale pomanjkljivosti

pa se bodo sčasoma odpravljale, dopolnile in popravile.«

Moramo priznati, da je to ena izmed naših pomembnih pridobitev in da smo tudi mi zadovoljni z njo. Upamo in želimo, da bo njeno poslovanje uspešno.

Janja Hofer

ver, na pomlad pa bom imela veliko dela na vrtu. Upam, da mi dolgčas ne bo. Na srečanja upokoencev Dekorativne bom rada prišla in obenem izkoristila priliko, da bom malo poklepotala z nekdanjimi sodelavkami.«

»Kaj bi želeli naši DO v prihodnje?«

»Čim več materiala in s tem čim boljše poslovanje v letu 1983.«

Tov. Drempečićevi sem se za kratek in iskren pogovor zahvalil in ji ob odhodu v pokoj zaželel veliko zadovoljstva v osebem življenju, ter mnogo zdravja v letu 1983.

TONE KRVINA

Povedal mi je, da se je rodil 17. 1. 1927 v Kosezah. Nato pa nadaljeval: »Kot petnajstleten fant sem se leta 1942 najprej zaposlil na Rožniku pri obrtniku Jožetu Medvedu. Tam sem delal na ročnih statvah. Ko se je kasneje obrtnik preselil na

Prešernovo cesto, sem tam delal na mehaničnih statvah.

Po koncu vojne, in sicer 11. maja 1945, sem šel k vojakom. Bil sem pri KNOJ. 10. aprila 1948 sem odslužil vojaščino in se 15. aprila 1948 že zaposlil v Dekorativni. En mesec sem tkal filc, nato pa sem postal podmojster tkalnice. Sodeloval sem pri demontaži frotir strojev, ki jih je tovarna kupila v Mariboru. Kasneje sem bil tudi pri montaži le-teh v naši tovarni. Nato pa sem bil na teh strojih deset let za mojstra. Med tem pa sem opravil izpite za kvalifikacijo mojstra. Kmalu za tem sem postal inštruktor, nato pa po preselitvi B obrata v A obrat vodja izmene. Na tem delovnem mestu sem ostal 10 let.

Leta 1978 sem prevzel delovno mesto pomočnika obratovodje, kjer sem ostal do danes.«

»Kaj misliš o kulturnoprosvetnem življenju v tovarni nekdanj in danes?«

»Več je bilo kulturnih prireditev in radi smo jih spremljali. Bolj smo znali biti družabni kot je današnja mladina. Na vseh proslavah in prireditvah v tovarni so bili med nastopajočimi delavci iz naše sredine. Tu je bila folklorna skupina, tamburaši, solo pevci in pevski zbor. Pri moškem pevskem zboru sem prepeval 18 let. Kljub vsem delovnim sobotam in vmes tudi delovnim nedeljam smo brez težav našli tudi čas za kulturo.«

»Kaj pa tvoje družbenopolitično delo v tovarni?«

»Bil sem predsednik sindikata, delavskega sveta, predsednik samopomoči, leta 1965, ko je šel v pokoj tov. Oblak, pa sem prevzel delo predsednika gasilskega društva naše tovarne.«

»Kako ste včasih delali?«

»Predvsem je bilo poleg celotedenskega triizmenskega dela še veliko udarniških akcij.

Poleg tega se je večkrat zgodilo, da je prišel premog ali pa material v tovarno ob koncu ali pa po končanem delovnem času in takrat ni bilo problem dobiti delavce, ki bodo ostali po 'šihitu' in razložili material ter s tem poskrbeli za nemoteno proizvodnjo. Delavci smo se med seboj dobro razumeli in se po končanem 'šihitu' večkrat tudi skupaj povselili. Skratka družabnosti in prijateljstva ni manjkalo.«

(Nadaljevanje na 8. strani)

(Nadaljevanje s 7. strani)

»Kaj pa tvoje aktivnosti zunaj tovarne?«

»Sodelujem pri smučarskem klubu „Janez Polda“.«

»Vsi vemo, da si veliko časa preživel med gasilci. Ali nam lahko poveš kaj o tem?«

»Ko sem prevzel delo predsednika IGD Dekorativna, sem naletel na nekaj težav in problemov. Izkušenj še nisem imel, zato so mi z nasveti priskočili na pomoč bolj izkušeni.

Z leti je bilo začetnih težav vedno manj in delo v našem gasilskem društvu je bilo vedno bolj uspešno. Vse delavce smo skušali seznaniti z ravnanjem v primeru požara, skrbeli smo za preventivo, redno smo kontrolirali gasilske aparate in pripomočke. Gasilsko šrambo smo dopolnjevali iz leta v leto tako, da imamo sedaj na voljo osnovno gasilsko opremo. Najprej smo si priredili tovarniški kombi za gasilske potrebe, nabavili smo novo motorno črpalko »Rosenbauer« in še kup drugih manjših stvari. Za vse to se imamo zahvaliti vodilnim delavcem naše DO, ki so nam omogočili tako uspešno delovanje gasilskega društva. Veliko zaslug za vse te uspehe imajo tudi naši strokovnjaki — gasilci, ki svoje znanje nesebično prenašajo na mlajši rod.

Seveda, če delavci ne bi bili pripravljeni sodelovati v teh preventivnih akcijah, tudi uspehov ne bi bilo. Zato pohvale vsem zaposlenim, ki se na svojem delovnem mestu izkažejo tudi kot gasilci. Predsednik gasilskega društva Dekorativne sem bil 17 let. Vseskozi smo imeli moško tekmovalno desetero, ki je dosegala na tekmovanjih dobre rezultate. Moški ekipi se je zadnja leta pridružila tudi ženska ekipa, ki se na tekmovanjih enakovredno kosa z drugimi ekipami. Rad bi se zahvalil članom upravnega odbora ter vsem fantom in dekletom tekmovalnih desetih za dosežene uspehe, ki so plod skupnega vestnega in složnega dela.«

Tov. Krvina je imel ogromno dela z ljudmi. Sodeloval je pri sindikatu, delavskem svetu, gasilcih, kulturi itd. Pravi, da je velikokrat potrebno razumeti težave drugih ljudi. Vsi ga pa poznamo kot človeka, ki ima rad čistočo, disciplino in red pri hiši. Zato rad brez ovinkarjenja pove resnico v obraz.

»Najbolj me moti to, da delavec, ki pride v službo od blizu, zamudi, tisti pa, ki so zelo oddaljeni, pa lahko pridejo točno na delo. Plačani pa smo za osem ur.«

»Kaj bi zaželel našemu kolektivu v bodoče?«

»Vsem zaposlenim želim dosti dela, dobrega materiala, več kulture in družabnosti ter povezanosti med seboj. Nastale probleme je treba sproti reševati. Gasilcem želim še naprej tako uspešno delo. Vsak delavec naj posveti še več pozornosti požarni varnosti na svojem delovnem mestu, saj se gotovo vsak zaveda v kako težki gospodarski situaciji smo in če bi prišlo do večjega požara zaradi malomarnosti, ne moremo z lahkoto pričakovati povrnitve nastale škode.«

»Kako boš preživel proste ure po upokojitvi?«

»Več bom hodil v naravo, nabiral gobe in druge gozdne dobrine. Če bo slabo vreme, bom pa malo kegljal in balinal. Dolgčas mi prav gotovo ne bo.«

»Ali se boš še vračal v tovarno?«

»Če bom zdrav, bom rad prišel pogledat stare znance in prijatelje. Z gasilci bom še naprej ostal v stiku, saj po 17 letih rednega dela z njimi ne moreš pozabiti lepih dogodkov, preživetih med njimi.«

Ko sem ga vprašal, kaj meni o naši bodočnosti, mi je odgovoril takole: »Za dobro letino pride slaba letina, za slabo letino pa prav gotovo tudi dobra.«

Zahvalil sem se mu za prijazen klepet in mu zaželel prijetnih trenutkov po upokojitvi ter obilo zdravja v letu 1983.

SLAVKA ŠKERLAK

Tov. Škerlakova je pričela z delom v kemični tovarni v Domžalah. Tam je kmalu prenehala z delom in rečeno je bilo, če gre delat na progo Brčko — Banovići leta 1946, in to za dva meseca, bo lahko dobila zaposlitev v Tosami v Domžalah. Ko se je vrnila, je v Tosami res takoj dobila zaposlitev na delovnem mestu tkalke. Tam je delala do leta 1955. Istega leta pa je sklenila delovno razmerje v Dekorativni. Delala je v tkalnici, in to do leta 1967, ko je

postala zaradi bolezni invalid II. stopnje. Do tu jo vežejo v glavnem lepi spomini na sodelavce v tkalnici.

»Hvaležna sem obratovodji tov. Petru Peklaju za razumevanje mojih takratnih težav. Tudi nekaj grenkobe sem okusila v Dekorativni, in sicer ob premestitvi z delovnega mesta zaradi moje bolezni. No, grenki trenutki se nekako pozabijo in kar ne morem verjeti, da je napočil čas upokojitve. Nisem mislila, da bom vzdržala kljub moji bolezni 35 let dela v tovarni.

Poleg dela v tovarni, smo večkrat delali udarniško. Razumevanja in prijateljstva pa tudi ni manjkalo. Nastopala sem tudi na mitingih.«

Zdaj tov. Škerlakova dela v konfekciji na delovnem mestu embalerja, a kljub temu se v Dekorativni še vedno počuti kot tkalka.

»Kaj pa vaše družbenopolitično delo?«

»Od svojega 19. leta sem članica ZK, toda zaradi obveznosti do družine vseskozi nisem mogla biti popolnoma aktivna. Po upokojitvi bo več časa in če bom tako zdrava kot sedaj, se bom z veseljem priključila družbenopolitičnemu delu naše krajevne skupnosti. Sem tudi član

ZZB v naši krajevni skupnosti Preserje.«

»Kaj bi še želeli povedati o Dekorativni?«

»Vsem želim dovolj zdravja, kvalitetnega materiala, brez katerega si ne moremo zamišljati dobre proizvodnje, veliko razumevanja in pomoči drug drugemu, saj pravi star pregovor: V slogi je moč. Tudi delo gasilcev v tovarni me je vedno zanimalo. Rada bi bila zraven, pa mi zdravje ni dopuščalo. Vse pohvale gasilcem, ki posvečajo veliko pozornost preventivi in dosegajo s svojim vestnim delom tudi zelo dobre rezultate na tekmovanjih. Še vnaprej jim želim složnega dela.«

»Zanima me še, kaj boste delali v prostem času po upokojitvi?«

»Dolgčas mi ne bo. Delo na vrtu, več se bom posvetila gospodinjstvu in ostalim opravilom okrog hiše. Upam, da mi bo uspelo vsak dan prevoziti nekaj kilometrov s kolesom in si s tem ohraniti fizično kondicijo in zdravje.«

Tov. Škerlakovi sem v novem letu želel mnogo zdravja in zadovoljstva ob preživljanju prostih uric, ki jih bo zdaj veliko več kot doslej.

Marjan Peklaj

Prizadevajmo si za boljšo izrabo delovnega časa

V sedanjem težkem gospodarskem položaju, ki pesti celo državo in katerega posledice čutimo tudi v Dekorativni, smo se dogovorili za boljše, produktivnejše delo. Vsi vemo, da nas pesti pomanjkanje surovin in zato moramo vse sile vložiti, da iz tistega, kar imamo, naredimo najboljše. K tem prizadevanjem pa sodi tudi izraba delovnega časa, ki lahko veliko prispeva k boljšim rezultatom poslovanja in boljše počutje vseh delavcev.

Vendar pa lahko po podatkih iz leta 1982 ugotovimo, da nas vedno več prepozno prihaja z dela. Za ilustracijo navajam podatke o zamudah v TOZD Gotova tkanina za enajst mesecev lanskega leta:

— v apreturi je bilo 106 zamud, kar je 189 % na število zaposlenih, zamude pa znašajo 56,5 ure,

— v barvarni tkanin je bilo 12 zamud, kar je 100 % na število zaposlenih, zamude pa znašajo 5,5 ure,

— v ročni tkalnici je bilo 23 zamud, kar je 176 % na število

zaposlenih v oddelku, zamude pa znašajo 6 ur,

— v maloprodaji je bilo 9 zamud, kar je 100 % na število zaposlenih v oddelku, zamude pa znašajo 1,2 ure,

— v šivalnici je bilo 187 zamud, kar je 104 % na število zaposlenih v oddelku, zamude pa znašajo 92,5 ure,

— v skladišču gotovih izdelkov je bilo 109 zamud, kar je 389 % na število zaposlenih v oddelku, zamude pa znašajo 49,7 ure.

Skupno število izgubljenih ur zaradi zamud v TOZD Gotova tkanina znaša 211,4 ure, kar je več kot je delovnih ur v mesecu.

Glede na te ugotovitve bi se morali vsi, vsak pri sebi, zamisliti nad tem stanjem, ki krni ugled cele delovne organizacije in vsakega oddelka posebej in vpliva na naše delo in rezultate. Vzroki za tako stanje so seveda različni. Vsi vemo, da imamo težave s prevozom na delo, ki so sedaj ob pomanjkanju bencina še večje, da moramo voziti otroke v vrtec in še drugi objektivni vzroki. Vendar

Novoletna zabava

Mladinska organizacija Dekorativna je v sodelovanju z mladinci Iskra-Pržanj organizirala v soboto, 18. decembra, novoletno zabavo. Na novoletno zabavo oziroma srečanje so bili poleg mladincev vabljeni tudi mladi ne po letih, ampak tisti, ki so še po srcu mladi, radi zaplešejo in se poveselejo v dobri družbi. Zabava je bila v prostorih doma Svobode v Šentvidu, kjer smo imeli na voljo veliko dvorano.

Začetek je bil napovedan ob 19. uri. Ko sem malo po tej uri stopil v dvorano, sem kot prvo opazil izredno lepo okrašen prostor. Tako sem res imel občutek, da sem na novoletni zabavi. Mislil sem, da sem prišel prezgodaj, vendar je bila dvorana že skoraj zasedena, tako da sem se moral potruditi, da sem dobil mesto v dvorani. Ko sem dobil svoj prostor in se seznanil s prisotnimi pri omizju in bližnjimi »sosedji«, sem se začel ogledovati, kdo vse se je udeležil zabave. Če ne štejem mladincev Iskre, ki jih nisem poznal, sem opazil, da se je udeležilo zabave veliko naših delavcev, ki se še vedno počutijo po srcu mlade in so to tudi dokazali s svojo živahnostjo.

Ker smo na zabavi, brez pijače seveda ne gre. Za vse udeležence je bila na voljo pijača; tako za tiste, ki pijejo samo sok in tiste, ki pijejo še kaj moč-

nejšega, kot na primer vino ali pivo. Poleg pijače pa se seveda prikaže kaj prigrizka, zato so bili obloženi kruhki kar dobrodošli. Kdor ni mogel samo sedeti, se je lahko razgibal pri plesu, saj je glasba igrala brez premora.

Po začetnem »ogrevanju« smo pripravili družabno-zabavne igre, katerih se je udeležilo veliko število mladincev (po letih in srcu). Igre so bile zanimive in zabavne, kot na primer srčkov ples, tekmovanje v plesu parov v krogu, prenašanje steklenic med kolena partnerke k partnerju in obratno.

Organizirali smo tudi srečlov. Nagrad je bilo veliko, od večjih in vrednejših do manjših nagrad, ki so bile izbrane bolj za šalo.

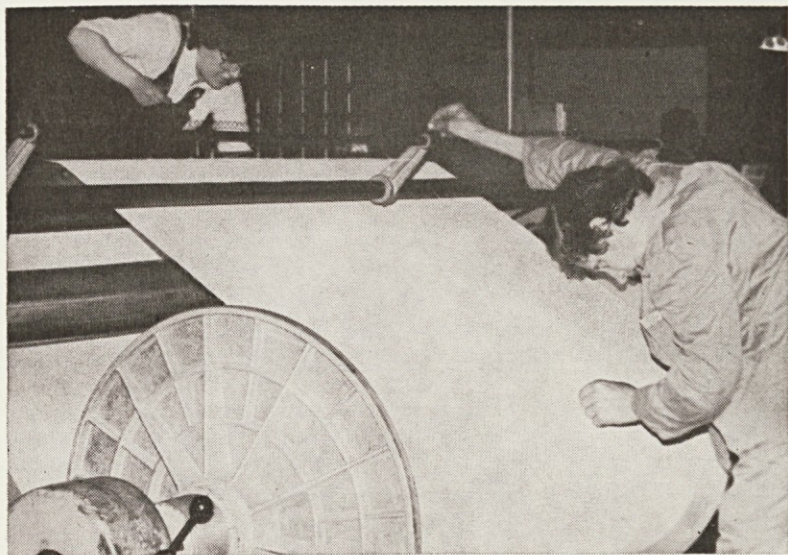
Zadovoljni pa smo bili vsi. Zanimiv je bil ples z metlo, ko smo se ob padcu metle na tla zaletavali in mrzlično iskali najbližje dekle za ples, da ne bi morali osramočeni plesati z metlo. Pri »povštr tancu« smo morali na kolena, da smo lahko peljali ljubljene ali ljubljeno na sredo kroga, se poljubili in nekajkrat zavrteli in se na žalost že zamenjali.

Kot vedno, ko je najlepše, pride konec in moraš končati zabavo. Tako je tudi nam kar prehitro minil čas. Na koncu smo vsi skupaj zadovoljni in veseli zapustili dvorano ter se

pa mislim, da je zamud zaradi teh vzrokov manj in da jih je več zaradi naše neodgovornosti do dela. Kakšni pa so ti neobjektivni vzroki, pa vsi dobro vemo. Če bi k temu dodali še čas, ki ga izgubimo zaradi predčasnih izhodov in posedanja v garderobah med delovnim časom, pa bi dobili še bolj zaskrbljujoče rezultate.

Tako stanje prav gotovo ni v ponos nikomur v tovarni, zato si moramo vsi prizadevati, da bomo po svojih močeh prispevali k izboljšanju izrabe delovnega časa, še posebej, da zmanjšamo zamude in predčasna odhajanja z dela. To je naša obveznost in moramo jo izpolniti.

Marko Bricelj

napotili vsak na svojo stran, z željo, da se še večkrat srečamo na tako organiziranih zabavah.

Zabava nam je popolnoma uspela, tako po organizacijski kot finančni strani. Najbolj pa smo bili zadovoljni, da smo se med seboj še bolj spoznali in spoznali sodelavce, ki jih na delovnem mestu sicer ne bi. To je bil tudi namen pri organizaciji novoletne zabave, da vzpostavimo odnose in se zblizamo mladi med seboj v Dekorativni in z mladinci Iskre-Pržanj.

Ko smo analizirali novoletno srečanje, smo prišli do zaključka, da bi takšna srečanja lahko večkrat organizirali, ne samo pred novim letom.

Na koncu bi samo še podal mojo misel, ki pa je enaka kot misel predsedstva OOSZMS v Dekorativni. V naši delovni organizaciji je veliko mladih delavcev, ki niso aktivni v mladinski organizaciji, se ne udeležujejo sestankov, ne raznih akcij, ki jih mladinci organiziramo. Aktivno deluje le manjše število mladincev, ki bi bili veseli vsakega mladega delavca, ki bi bil pripravljen sodelovati in delati z nami. Več bo aktivnih mladincev, več bo raznih akcij, pa tudi zabave bi bile potem lahko večkrat organizirane. Zato te vabimo, da se nam pridružiš.

Milan Kočar

Kronika

DELOVNO RAZMERJE SO SKLENILI:

Škoberne Srečko — proizvodna služba

Zelič Marija — kadrovska služba

Pertinač Franc — predilnica 2

Petek Bogdan — barvarna

Bezgovšek Ivan — predilnica 2

POROKE

Kic Franci

ROJSTVA

Ninković Dragoljub — sin

DELOVNO RAZMERJE SO PREKINILI:

TOZD SUROVA TKANINA

Drempetič Nada — upokojitev

TOZD GOTOVA TKANINA

Škerlak Slavka — upokojitev

Topčagič Zlatko — hujša kršitev del. obveznosti

Karlovič Zlatko — hujša kršitev del. obveznosti

TOZD PREDILNICA LAŠKO

Leben Vladimir — hujša kršitev del. obveznosti

Srebot Janez — starostna upokojitev

Ojsteršek Mihael — na željo delavca

Jazbinšek Ana — na željo delavca

DELOVNI JUBILEJI

10 LET

Ban Andrej
Simončič Slavka

20 LET

Petrič Nika
Virant Jure
Đurica Fani
Odabašić Husein
Rotar Jože

25 LET

Kramarič Alojzija
Tekavec Ivan
Štingelj Jože
Pečnik Angela

Proslava ob dnevu republike

Dan republike — 29. november — smo proslavili 26. novembra z mislijo, da so bratstvo in enotnost, naša svobodna misel, mesto naše družbene skupnosti v svetovni skupnosti narodov, naša neodvisna pot v socializmu — pridobitve, ki nam prehajajo v kri.

Dograjevali jih bomo, negovali in se hkrati zavedali, da je naša pot v bodočnost le tako mogoča.

Na proslavi so v kratkem kulturnem programu sodelovali učenci osnovne šole Milan Mravlje in naša folklorna skupina.

Dodelitev družbenih stanovanj in stanovanjskih posojil

Kot vsako leto imamo tudi letos objavljen natečaj za dodelitev stanovanj in stanovanjskih posojil.

Za pridobitev družbenega stanovanja mora vsak prosilec poleg prošnje vložiti tudi varčevalno pogodbo, ki jo je sklenil z banko za znesek, ki ga je v skladu s kriteriji za lastno udeležbo dolžan prispevati za dodelitev družbenega stanovanja.

Nujno je, da se varčevalna pogodba izteče pred vselitvijo v stanovanje in se v tem primeru lahko sredstva koristijo za plačilo lastne udeležbe. Lastno udeležbo je treba plačati pred prevzemom ključev stanovanja.

Za lastno udeležbo se štejejo lastna privarčevana sredstva in posojila banke na privarčevana sredstva.

Po izteku natečaja bodo komisije za družbeni standard objavile točkovanje vseh prosilcev, in sicer bo izvedeno točkovanje posameznikov na stanovanju, kjer imajo stalno prijava.

Po točkovanju bo izdelana prednostna lista po tozkih oz.

DSSS in nato združena na nivojih celotne delovne organizacije, ki jo mora potrditi delavski svet DO in ki bo veljala do naslednjega razpisa v letu 1984.

Predvidevamo, da bo v času med letošnjim razpisom in razpisu v prihodnjem letu na voljo 10 stanovanjskih enot, ki bodo dodeljene prvouvrščenim na prednostni listi.

Kot pri prošnjah za družbeno stanovanja, je potrebno tudi prošnjam za stanovanjska posojila priložiti varčevalno pogodbo, seveda poleg vse ostale gradbene dokumentacije, ki je potrebna za legalno gradnjo ali adaptacijo. Enako velja tudi za nakup stanovanja ali stanovanjske hiše.

Pri prošnjah za posojilo je treba upoštevati, da se dodeljuje posojilo v razmerju z višino lastne udeležbe, kar še posebej velja pri novogradnjah ali adaptacijah.

Vsak prosilec za posojilo mora imeti zagotovljena lastna sredstva, sicer ne more dobiti posojila. Kupec stanovanja ali stanovanjske hiše lahko dobi največ 80 % posojila od vrednosti stanovanja ali hiše. Pro-

silec, ki gradi v okviru stanovanjske zadrage, lahko dobi največ 75 % posojila od predračunske vrednosti hiše.

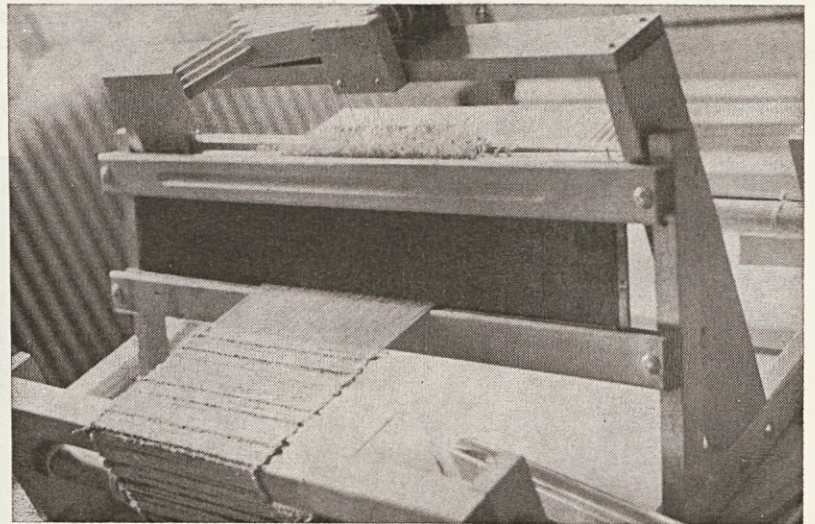
Poudariti je potrebno, da so v teh odstotkih zajeta vsa posojila, ki jih lahko dobi prosilec ali katerikoli drug član njegove družine.

Poleg posojil v delovnih organizacijah in v bankah, lahko delavci pridobijo posojilo tudi pri Samoupravni stanovanjski skupnosti, ki vsako leto objavi razpis za dodeljevanje stano-

vanjskih posojil. Ta posojila se dodeljujejo pod relativno ugodnimi pogoji, zato bi jih lahko koristili več kot doslej.

Upamo, da bomo z združenimi močmi in sredstvi rešili čim več stanovanjskih problemov, ki še vedno tarejo prenekateriga našega delavca. Predvsem pa se moramo zavzemati, da bomo čimprej rešili težje stanovanjske probleme delavcev z dolgoletnim delovnim stažem v naši delovni organizaciji.

Bogo Modic

Izdaja v 1350 izvodih DO Dekorativna, n. sol. o., Ljubljana, Celovška 280, tel. 574-316 — Uredniški odbor: Francka Rupar, Franc Pestotnik, Marjan Peklaj, Edvard Cepuš, Milan Kočar, Zoran Janič, Milka Klobučar, Branka Tušar, Marija Murn — odgovorni urednik — Tiska: Tiskarna Ljubljana, Tržaška 42, Ljubljana. — Po zakonu o javnem obveščanju (Ur. list SRS, št. 121-72) je glasilo oproščeno davka na promet.